

народу, оживитъ въ собѣ тѣ высокіи идеи, за котрѣ бѣзъ борцовъ вѣкіи, ко-
трыхъ развоевъ поднёсъ Господь. И и кот-
рѣ еще и теперь потребуютъ своего
далѣшаго развою на поліи политичнаго и
экономичнаго житія. (Будобы се недо-
стойно святованье, понерестати па
одной славословій згадцѣ. Всеноародній
торжества великихъ ідей и великихъ жу-
жеціи, покиніи буті разрознъ народнаго
житія; тутъ повинно озватись и скру-
пливъ высокихъ ідей и засіяніи новыми
ідеями. Тожъ найбѣднѣйтѣше, думасмо,
будобы, чтобы тое торжество обходжено
по плѣбѣ Галицкой Руси народными ин-
тигами при якъ найбѣднѣйшій участії се-
міанъ и юніанъ, щобы на тыхъ житівнагахъ
отдаючи заслужену почесть памяти Іо-
сифа II пояснено народови важность сего
торжества яко торжества народнои сво-
боды и рѣвноправности и наглядно пред-
ставлено ту велику мисію, яку має спо-
вінти русскій народъ черезъ дальшій раз-
вѣдъ ідеи свободы и рѣвноправности. Въ
такъ важнейшіи хвили повинніи мы разгля-
нувшись въ положенію нашого народа, об-
говорити нашіи справы, заявiti наше
житіе и бажанье житія. Нереглаздающи
столѣтніу исторію нашего народнаго житія,
мы можемо много научитись, много спра-
вити нашихъ будобъ и сильно скрѣпі-
ти до дальшои деятельности. Сподѣ-
мось, що нашъ бѣзъ буде широ при-
нятый загаломъ Русиній и що такъ во
Львовѣ якъ и въ цѣлому краю день 29
листопада 1880 яко день вступленія на
престолъ Цѣсаря Іосифа II буде торже-
ственно обходжитись въ способѣ наимъ у-
казаний. Рускій просвѣтій товариства по-
винніи вчасно взатись до дѣла и приго-
товити себѣ всеноародній обходъ столѣт-
наго роковинъ Освободителя Галицкой
Руси. Коли и другіи народы Австріи го-
товорятъ до такого торжества, мы тымъ
блѣшии повинніи принятись за се дѣло и
показати, що Галицка Русь плекне и раз-
вивась высоку ідею всеноародній свободы
и рѣвноправности, що нашъ народъ оста-
ется вѣрнимъ своему вѣковичному ідеалови
и хоче дальше свободно поступати на
дорозѣ вселюдскаго развою.

оказалося дуже хосепінъ. Сего року
написалося до першої класы рускої школы
окои сто*) ученикій и ученицій и для
того зновъ треба було отворити два бѣдѣли. Вже майже цѣ-
лый місяць тривав курсъ школиній,
школьна молодіжъ розпочала свои науки
и вклонилася до нихъ, — наразъ, розно-
ситься вѣстъ: паралелька першої класы
рускої школы має буті внесена, а тымъ
самимъ молодіжъ придѣлено до тони па-
ралельки має буті разогнана, ви цѣло-
жесачній трудъ коло науки винищений
и она має собѣ шукати прімѣщенія въ
нинѣ, конечно жепольській школѣ. Такій
засудъ на руску паралельку запагъ
сего вторника на вісіданніо кр. рады
школьної, якъ казутъ, на підстажѣ мі-
ністеріальнаго розпорядженія, що мало
надйти до кр. рады школьній еще пе-
редъ вакаціями. Замѣтна однакожъ, рѣчъ,
що се міністеріальне розпорядженіе єсть
найбѣднѣшою тайною, о котрѣ никто не
може сказатиничого бѣльше позитивного,
якъ тѣлько тобѣ, що нѣ чѣмъ не має кате-
горичнаго приказу заразъ вносити рускій
паралельки. Може й се послѣднє єсть
причиною тайни. Якъ бы тамъ и було,
фактомъ єсть, що кр. рада школьній
посереди по бѣдѣ Цѣсаря рѣшилась
знести руску паралельку.

Щожъ за причина такого поступо-
вання? Коли изъ другихъ, напѣть абсолют-
ныхъ державахъ стараються примножу-
вати школы и пригортати молодіжъ до
школъ, тутъ разогнаніи молодіжъ. По
цѣлому місяціи школьній науки замы-
кають класу и молодіжъ має шукати где
инде прімѣщенія! Гдѣжъ прімѣститися
така молодіжъ рускої школы, коли нѣ
цѣлому Львовѣ не має другої рускої
школы? Вжень не где инде якъ въполь-
скихъ школахъ? А щожъ станеся сть цѣ-
лымъ місіенемъ науки? Чижъ дѣйстно
въпольскихъ школахъ вже тає нужден-
но учать молодіжъ, що місіець науки не
робить ніякої робництвъ и що ученикъ
першої класы польської по одномісіечній
науцѣ стоять на робії съ тымъ, що має
доверія розпочати науку?

Руска школа вирашъ при учитель-
ской семінарії есть доси не толькожъ
едину рускою школою во Львовѣ, але и
едину школою, где кандидаты и канди-
датки спосібляються на учительство и учи-
телькъ рускихъ школъ вісіданої Гали-
чини можуть практично вправлятися.

Безпека вносится рускій паралельки тої
школо, а именно паралельки для дѣвчатъ,
то гдѣ будуть бѣдѣ вправлятися канди-
датки на учительство рускихъ школъ? Оченію
для нихъ не буде вирашъ изъ
рускої викладцѣ, они будуть вправля-
тися лише въпольской школѣ и вий-
дуть бѣдѣ бѣльского знанія руского
ізыка и руского викладу другихъ пред-
метобъ. Рускій школы будуть наповнитися

учителеми и учительками неспособными
учити въ рускомъ видацѣ и польонизація
нашихъ школъ дѣйде своего совершенства.
Буди чи міністерство, чи кр. рада
школьна хотітъ оправдати внесеніе рус-
кої паралельки вагандами фінансовими,
если указуєши на то, що цѣла руска
школа вирашъ має лише характеръ тымъ-
жесачній и характеръ ласки для Русиній,
а не права, то мы мусимо по первіе при-
гадати, що маємо (не ми виправдѣ але
Поляки) въ нашому краю єще бѣльше о
много важнѣйшихъ "ласкъ", котрѣ не
опиращося на права, на конституцію, але
на розпорядженіяхъ, котрї ласкою вида-
ній — ласкою могутъ буті внесеній. Поль-
онизація підѣль середніхъ и универ-
ситетоў, заведеніе польського ізыка въ
урідахъ и судахъ, и остаточно сама кр. рада
школьна — все тое не щайшло въ
постановѣ нашей конституції, але въ роз-
порядженії, котрї такъ само можуть буті
внесеній, якъ розпорядженіе видане свого
часу о утвореніи рускої школы вирашъ
и рускихъ паралельокъ тої школы. Чо-
мужъ то власне толькожъ розпорядженіе ко-
ристій для Русиній маєть буті "одно-
днідніками", котримъ не доводиться довго
оставатися въ силѣ житія? Та если дѣй-
сто ходить о щадності, чижъ не лучше
щадити на польській школѣ вирашъ, котрї
може буті внесена бѣль школи молодіжі
и бѣль школи учительськихъ кандидатоў
и кандидатокъ? Во Львовѣ маємо ажъ 16
польскихъ школъ народніхъ; въ нихъ
може вигдобно помѣститися вся польська
молодіжъ, въ нихъ моглибы неменше
вагабіо кандидати и кандидатки для
польскихъ школъ відбувати свои вирашы.
Рускої школы народній во Львовѣ не
ма, мимо того, що вже и державній Три-
буналъ майже передъ рокомъ приєдуєть,
що во Львовѣ повинна буті така школа. Съ
дивною рѣвнодушностію относяться школьній
сіверы до тони справы рускої школы
народній и до нынѣ єще та справа неза-
лагоджена. За тое сть скоростю блиска-
вицѣ рѣшились спраша внесенія рускої па-
ралельки и руска молодіжъ вишилася
мимо всіхъ вагідій педагогії, науки
и справедливости, — або до польскихъ
школъ або на брукъ.

Чижъ таке поступованье може при-
вести честь нашему школьніцтву, чи оно
двигне просвѣту и науку, чи оно годиться
въ справедливості? Чи се єсть жива и-
люстрація до тони згоды Полякій съ Ру-
синами намальованої на самборськихъ
транспарентахъ, а толстованої на "семин-
ській учтѣ"? Чи се єсть початокъ працѣ
около здвигнення краю, до чого єще кѣлька
день пазадъ такъ серіозно напоминає Цѣ-
саря всіхъ краевъхъ достойникій?

Въ хвили, коли що ино перегомо-
нії лестій слова польскихъ маршалкій
и польскихъ днівниківъ о братній любії
двохъ народій, довершавася нова неспра-
ведливость на рускої народності. Се дуже
сумно, бо се сг҃дичать о невыкорінній

неноправности. Най не оманються наші
противники. Тымъ способомъ пригадують
они Русиній, що не минули єще для
стновань. Русини не лікаються вже та-
на тѣлько силы, щобы ступити въ об-
свѣхъ львівськихъ Русиній буде первію
отповѣдю. Русини будуть вѣма заня-
еною правъ и сподѣлати всѣ свої сили
въ оборонѣ своєї народності.

Е. В. Цѣсарь Францъ-Іосифъ I. во Львовѣ.

День четвертий. — Вѣторокъ для
2. (14.) вересня. О год. 8 рано посвѣтиль
Цѣсарь польську гімназію свого імені. При
входѣ повітали Цѣсаря директоръ
Арт. Самолевичъ а зборанії въ портала
професоры и вадонжъ еходить ученики
въ 1. до 3. класы кликули тричи "Niech
juje". Директоръ попровадилъ Цѣсара до
сало, где находилися ученики въ 4. до
8. класы, и хоръ співаківъ-учениковъ
втігнували першу строфу імна народного.
Цѣсаръ ставъ побѣчъ трону а давнь уч-
нинъ 8-ої кл. коротко до него промовивъ.
Оттакъ вдався Цѣсаръ въ бесѣду съ ди-
ректоромъ и працѣ. Крушинськимъ и о.
Ленкімъ. Въ притыкючай сали застали
Цѣсаръ працѣ ученикій и памятну кни-
гу, до котрої вписали по польські свої
імна. По томъ оглянувшись кабінети гімн-
азійній, сали гімнастичну и бібліотеку.
Въ сопроводѣ Цѣсара були такожъ соніти-
никъ Солтыкевичъ. — О год. 9. прибула
Цѣсаръ до катедри брненської. При входѣ
днівичата бѣло одигненії сышали ему підъ
ноги цѣти, а въ дверехъ поївтали єго
архієп. Ромашканъ съ капітулою. Підъ
балдахіномъ увійшовъ Цѣсаръ до костела,
где рѣвночасно співали кантуту, и ставъ
на стененяхъ пристроєнного трону. Архіє-
пісникъ промовивъ до Цѣсара а оттакъ
підбійшовъ къ олтареви, отспівали мо-
літву и поблагословивъ Монарху. Під часъ
вступленія Цѣсари єсть трону зашитоновано
имъ народній а одна дѣвчина подала
Цѣсареви букетъ. — Зъ діні удався Цѣ-
саръ до музея гр. Вол. Дѣдушицкого. Гр.
Дѣдушицкій при самбѣмъ ветутъ предста-
вичъ Цѣсареви свого іати, гр. Шембезъ
и близшу родину а оттакъ почали опро-
водити достойного гостя по своїмъ му-
зею. Цѣсаръ оглянувшись підѣль долішній,
где мѣститься збрій збрій, піхаки, ка-
маки, мотыльки, ростиць и грибіць. По-
тому на другомъ поверсії любувався Цѣ-
саръ зборникомъ писанокъ, окзаами цера-
міки гончарскої, мати, саней хлопськихъ
и іншихъ домородніхъ ныробій на-
шихъ селянъ. При случаю залишив гр.
Дѣдушицкій Цѣсареви, що неизбідований
планъ Castrum (передъ "Народнъмъ До-
момъ") дуже пригодний на будьонокъ з
умѣннямъ вytворити домашніого промы-
слу. Цѣсаръ зашитавъ, до котої той підѣль
належить и звернувся до вице-президента
Залеского за близшими объясненіями въ той
справѣ. Опровіденій черезъ всі сало муз-
еївъ. Цѣсаръ до комінати, где знах-
диться золотий старожитній скрбъ знайд-
ений въ Михалкії. Тутъ вручила
Цѣсареви графинка Ядвіга Дѣдушицка
букетъ. Напослѣдокъ підписано Цѣсаръ
на пергаміновій картѣ, одобреній акад-
емією мальри Коссака, представляючи
орлицю съ орнаментами и хорошу постать
Русини середъ цвѣтівъ. При прощанні
сказавъ гр. Дѣдушицкій до Цѣсари: "Отъ
хвили, коли Ваше Величеству вишили
переступити порѣть сего приятнаго доси
музеї — бѣдаю єго изъ публичнаго ужи-
токъ". Цѣсаръ висказавъ свою радість
за тогого случаю. — Зъ втімъ удався Цѣ-
саръ до промислового музея въ ратуші.
Тутъ устроено Цѣсари приштити въ дарѣ
"Взоръ мережкою селянъ на Русі". —
Рано посвѣтиль єще Цѣсаръ головний
шпиталь. — О посвѣщеннії "Народного Дому"
и рускої гімназії тогоже дні по полууди
ми вже обширно писали. Додамо на симъ
мѣстці хиба єще тое, що на промову піни

*) 50 хлонцівъ а 43 дѣвчатъ.

бѣть съ тою хусткою по кімнатѣ нагаду-
ючи, що съ нею зробити.

"А, отъ що!" ажъ скрикнула по
хвили. "Ta сеїже саме щастье наносити,
мень слухай... Підїду, — запеву и отъ
зроблю першій початокъ, якъ пріподоба-
тись." И зновъ веселій ходить та раз-
глядывати хустку.

"Або нѣ!" сказавъ по хвили. "Не
підїду — що зачасно. Якось на разѣ чо-
ловікъ не осмішиться всіго сказати. Та
ї таки не пристоить черезъ дѣвчато
ї хустку треба жъ чимъ скрбъ
зробити. Ось сїже щастѧмъ ізъ
хусткою буде величать свою
ізбінкою. Що єму тепер панія Северині,
И она и о. Дамоній показують, тишико
показують за свою гордѣсть. Поглян-
дити на нихъ въ панію, або жъ соніки
не глядять.

Ось думно перейшовася по кімнатѣ.
Ажъ ось єго погань задерзавася на крі-
слі. На кріслі лежала велика хустка
панини.

"Отъ и забуди, чи єшь поспіху, чи
єшь радості," подумавъ панъ Семенъ и
піднявъ хустку. Цѣла хустка була напу-
щенна панічками, а панъ Семенъ лізъ до
дорогу панічкамъ притулити єй до грудей и
таки не вдеразити — і цікавувати. Зъ
першу думагу поспішити на вадобікъ
гостинъ, але роздумався, що они вже мус-
ить буті дуже далеко. Довго ходила

(Даліше буде.)

Шевцович при вручении букету сказала Цесаря по руски: «Да плюю» и при посещении русской гимназии разменила лаеками съ профессорами: Полянскимъ, Глазылевичемъ, Аромъ, Целевичемъ, Лучинскимъ, Цеганевскимъ и др. — Вечеромъ, тогдашъ для отбывшихъ «шляхетскій балъ» изъ мѣстечка касицѣ. Цесарь проѣхалъ на балю тѣлько пѣсть годины. Якъ тодѣть вѣсти, Цесарь думе адвокатовъ, что на той балѣ не мало достушу интелигентіи изъ не-шляхты и комитетъ балевый раздѣлять изъ послѣдней хвили за прошеніе до высшихъ домашъ не-шляхетскѣхъ, але, разумѣясь, тѣи дому мускіи уважати такій запрошеніи вѣтъ конечности въ образѣ и не-шилися на балѣ.

За иступъ на балѣ шляхетскій изѣло 100 зп.; на балю было 400 зп., стаке вступиве присно 40.000 зп. За таку суму можна вѣже было балъ «поридній» спровадити.

ДОПІСЬ.

Коломыя. (Гостиница Цесаря. Господско-промышленная выставка рускихъ коломыїскихъ фабрикъ текстильства им. Качковскаго.) Въ среду 15 вѣкъ нее у настъ хорошо было пристроено и готово до принятия Нѣдѣльнѣйшаго Гости, нашего наймилостивѣйшаго Монарха. На всѣхъ домаахъ по-утищанию рѣжинобарвий хоругви и украшено стѣнами, дѣка, бальконы, паркеты фестонами. Синѣжонтѣ хоругви бачилисьмо майже вскѣды по при инишихъ барвакахъ на домаахъ и не-Русинѣ. Ту и тамъ бачати можна было портреты Цесаря и Цесаревої украшено золотыми иѣнками. Дворецъ желѣзницѣ цѣнныи изъ земени а на первої дѣвѣ величественнѣ пирамиды. Улицѣ вѣсъ, которыми Цесарь мавъ перенѣдѣжати, именно ведуща вѣтъ желѣзницѣ до мѣста, улицы Зелена, Крашевскаго, Крица и Нова, пристроеній изъ прапорнѣй лѣса, флагъ чорножонтыхъ, синѣ-блѣыхъ, синѣ-жонтыхъ, чорвон-синихъ, и бѣло-чорвоныхъ. Устроено дѣвѣ брамы тріумфальныи, одну при вѣдѣ до мѣста, а другу на Зеленой улицѣ. На брамѣ первої помѣщено по сторонѣ дѣбреца польскѣй надпись, по сторонѣ жѣста русскими буквами: «многа лѣта». Павильонъ выставки рускихъ, порта входовъ и площади украшено множествомъ знаменъ краски синѣжонтовъ и чорножонтовъ. О дванадцатой годинѣ вѣчнодуно уставились представителѣй рѣжиновыхъ корпораций и урядовъ а посадовъ, двери ведущи до жѣста установлено молдавскіи шильдицы. О 12½, выстрѣльы изъ молдавскіи дали знать, що дѣбрскіи подѣльше насѣніи и вѣжкыи на первої. Подѣльше наибѣльшаго дошу высѣніи Цесарь а жаринакъ рѣдѣ поизѣтвили и. Яснинскіи поизѣтвили его польскими промовою, почтѣмъ и староста коломыїскій представитель репрезентантъ корпораций и урядовъ. Одесма вѣсъ. Цесарь до новозу бар. Ромашкана и удался съ цѣлою свитою изъ супроводѣ Нѣдѣльника и кѣлькохъ членовъ изъ орестовъ шляхты до мѣста. Передъ брамою тріумфальную привитиа Цесарь и Трактенбергъ бурмистръ мѣста польсково и рускую промовою подаючи золотіи ключи жѣста; бѣлакъ удался Цесарь на етографичну выставку, где на астуї предѣдѣль чомитету выставки отчитыши сакми польскими патріотичными фразами переносиенну бесѣду. По посѣщеніи етографичной выставки побѣхъ Цесарь улицю Зеленою, Крашевскаго, Крица и Нову на руку господско-промышленную выставку. Примѣти належити, що шляхта окрестна демонстрацію не проводила Цесарь на руску выставку.

Отъ брамы выметавшои площади до сакми павильону уставились Русины рѣжинакъ становить: сапченники, урядники, жицнѣ и сельце изъ ридакъ, на передѣ чомитету выставкового, а у самого входу предѣдѣлателъ филии о. Левицкимъ и съ в. К. Н. Устыяновичомъ. Дуже запали Архикнинъ рѣбѣзы Лукашевича, Лашкевича и Юрика и юробы гнади и жѣночѣ запалиши въ Закамъ наѣдѣ Збручемъ. Въ загаѣ Архикнинъ вѣтъ вишнѣмъ выразился о початкѣ промыслово-культурного движени руского народа. Замѣтиши о фонду, изъ когорого выставка поизѣтвала, дѣбдали Архикнинъ бѣгъ предѣдѣлателъ филии о. Левицкимъ.

Гуцульи вѣтъ живописныхъ строяхъ по-передила прѣѣздъ Цесаря на выставку. Цесарь явившись о год. 1 и 20 ж. у входу выставки, привитиа трикратнѣмъ «Слава» бѣгъ. Русини одушевленыи прѣѣдѣль своего наймилостивѣйшаго Монарха. Цесарь выѣзжанъ изъ новозу, станицы у входу, а п. Агоповичи повитиа, що съѣздуя рускою промовою: «Нѣдѣльний Пане! Рускіи народъ, споконічный мешканецъ, сеи землѣ, китай тебе вѣтъ все таєтъ, и теперь ту иль Коломыї изъ столицы подкарпатской Руси съ чувствомъ глубокомъ преданности и вѣрою для Твоего трону и Твоїхъ Династій. Дикуюсь, какъ покрѣпнѣше, що Ваше Величество волниши вѣйти въ свого престола помежи настъ, щобъ придвигнити нашому житю и плодамъ земнѣмъ и промысловымъ на той ту выставки устроїтъ цѣлью рускимъ народомъ. За ту вѣтку ласку намъ оказану прѣїмавъ Тебе Нѣдѣльний Пане по примѣру Отцѣвъ нашихъ хѣбомъ и солію». Цесарь прїнявши хѣбъ, и сѣль подівокавъ и кланиючись на всѣ стороны ласкаво вѣшонъ съ свитою до павильону. Дѣбачата вѣтъ бѣлакъ одежахъ стелили цѣлти вѣтъ стопы найдостойнѣйшаго Гости, а іхъ самбѣ павильонѣ павильону Кульчицка повитиа кѣлькома словами и подало букетъ изъ живыхъ цѣвѣтій. Хоръ отпѣшаи на площахъ подѣльство посѣщенія выставки изъ павильону вѣдично перву строфу ими народного. Цесарь опровергнувъ о. Левицкимъ и п. Агоповичемъ оглідавъ съ увагою предметы изъ павильонѣ помѣщений. Особлившу вѣту вѣрнувшись Цесарь на царкѣ ворота рѣзаній для Гвоздецкої церкви п. Петракомъ и похваливъ ту роботу словами: се дуже хороше (das ist sehr hübisch). По тѣмъ вѣрнувшись до образиа нашого артиста маляра К. Н. Устыяновича, и оглінувшись іхъ, сказавши ему комъка слобы похвалы; тоже само похваливъ прекраснѣ роботы переплетника М. Спожарскаго, авѣстнаго нашої рускѣй публикѣ. Потомъ съ занятіемъ переглядывати Цесарь роботки господарскѣй ученикѣй и учениць школы кѣи Коссой на Подоблю, хваличи нашего молодого ревнителя, учителя Крижановскаго; обаирахъ съ великимъ задоволенiemъ, бокажожъ прекраснѣ роботы Ю. Юрика изъ Яворова; спрадѣ великомъ артистичнѣйшои вартости крестъ деревянный дико Осмѣловскаго вѣтъ Пѣдгасецъ и падашчайно мистерно рѣзаній рамы Лукашевича вѣтъ Вышатичъ (котрыи запалиши найлучшимъ рускимъ рѣзбаремъ) и Лашкевича вѣтъ Самбора. Цесарь заняли живо надзвичайно величины и красы оказы плодомъ земнѣхъ, икто то: гарбузъ, бураконъ, калиренъ и пр. п. Ничая вѣтъ Станиславови, Кульчицкаго вѣтъ Коломыї, Никоровича вѣтъ Балинецъ и Кобринскаго вѣтъ Мишина. Цесарь вымытавши за урожаѣ и выражавши свое совершенное задоволеніе (Ich bin vollkommen zufrieden) опустивъ нашу выставку и при громкакъ окликахъ «слава» и «многа лѣта» вѣтъ, до новозу удалиться просто на дворецъ желѣзницѣ дороги.

Въ четверть диг. 16 с. м. посѣтни гостиница Райнерь и забадиши около три чверти години, разыгравшиася точно про поединокъ предметы изъ выставки помѣщений, именно дуже похваливъ выражено о новомъ образѣ Корнія Устыяновича «Мадонна», изъ котрѣи наше артисты такъ само икъ изъ сюжѣтъ «Изувѣць передъ Канакою» погодити вѣмоти реализма и лиричнѣи штуки съ идеализмомъ, церковной живописи. Архикнинъ размениланъ донѣсъ съ предѣдѣлателъ филии о. Левицкимъ и съ в. К. Н. Устыяновичомъ. Дуже запали Архикнинъ рѣбѣзы Лукашевича, Лашкевича и Юрика и юробы гнади и жѣночѣ запалиши въ Закамъ наѣдѣ Збручемъ. Въ загаѣ Архикнинъ вѣтъ вишнѣмъ выразился о початкѣ промыслово-культурного движени руского народа. Замѣтиши о фонду, изъ когорого выставка поизѣтвала, дѣбдали Архикнинъ бѣгъ предѣдѣлателъ филии о. Левицкимъ.

(Для вѣтъ Угорщины.) Калии вѣтъ Долгави централити дармо побираються за вѣтъ агенты на царя вѣтъ земнѣи дѣбрци же вѣчнѣе въ посѣтакъ размѣрила выѣзжано на 20 груди. Слѣдство вѣзжало, що експланѣдукѣ матеріалы сирозаджували на глинистоѣ вѣтъ Швейціи на Константіи. Тою дорогою переходили такоже революційнѣ дружи.

ицкого, що фонды країнъ начинъ не причинилисѧ, бо ани министерство, ани соймъ ничего не дали.

НЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Складомъ конгресціи австрійско-угорскихъ министрівъ.) Въ середу закониціи нарады сибѣльныхъ министрівъ ѿ австрійскими и угорскими министріями-президентами и министрами финансами ѿ предложніи ѿ спѣльному бюджету на р. 1881, якъ має предложніи спѣльними делегаціями. Якъ вѣзаються, бюджетъ воісковыи на р. 1881 має бутись збогащенъ въ то задя нобльшои арміи и нового умундурованія, когре багато потеріло въ босніско-герцеговинської кампанії.

(Нѣмецко-моравскій Partitag.) Для 7. (19.) с. м. отбувся въ Бернѣ сеїмъ въ ряду нѣмецко-моравскій зборъ партійній. Явилось около 950 участниковъ, а именно 347 заступниковъ 51 мѣстъ, 261 заступникъ 12 сельскіхъ громадъ и 9 заступниковъ великихъ посѣлостей. Въ самому Бернѣ було 261 участниковъ. Головну ролю бѣгограмъ посюль до думы державної дѣлъ Штурмъ, котрый въ довѣрї промовою остро выступивъ противъ министерства гр. Таффа, а на конецъ вѣсь резолюцію: «Збѣръ запали, що конституція державы и становище нѣмецкого народа въ Австрії суть теперѣшнѣй поступованель министерства загрозженія. Повыше всѣхъ теперъ пѣдношнѣхъ пытать гостиницъ и въльномудрій ставитъ зѣздъ на першомъ мѣстѣ пытанье конституціи и національности и узнає потребу обороны противъ замахівъ на цѣль державы и набутъ права Нѣмцѣвъ. Зѣздъ придержує засади всѣхъ нѣмецкихъ державъ на першомъ мѣстѣ пытанье конституціи и національности и узнає потребу обороны противъ замахівъ на цѣль державы и набутъ права Нѣмцѣвъ. Чимъ довго може тривати такій статъ и чи для добра державы? Додаймо до того отрішнї глятъ всѣхъ нѣмадрскіхъ народностій, а будемо мали образъ стану угорскѣхъ дѣлъ. Невдоволеніе мусить тутъ рости вѣдь на дні, хотъ довго що треба буде ждати на новий зборъ спрѣдъ. Але вже вѣдь поднімаються антинѣмадрскій залъ що разъ бѣльше въ гору. Хорватскій соймъ дуже енергично виступивъ противъ нѣмадрізації а его головъ зналъ бѣгомъ у всѣхъ угорскихъ Славянъ. Країція що разъ бѣльше рознавали и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція стає третою групою въ Австро-Угорщинѣ межи Нѣмцеми и Україні. Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльшішою пригученель воіскового пограніча, она претендуетъ своїми правами до прилуки Далмачії, а это знає чи въ Боснії и Герцеговинії не принадуть до країтского королевства. Така славянська група вже може сїмъ набудити борбу Славянъ и вѣслися въ силу. Вже наїйтъ централити N. Fr. Pressie признає, що Країція побльш

